Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36519
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

hoc ē expat abeterno. homo aū natus
intempe: n̄ eternalit ex subia mat.
ex ꝓposito n̄ ut sup̄ hic notat auctoritatē: s; ponit pro. demota et decisi
onē n̄ plenitudinē n̄ enī nota subia
mat ē filiū de subia matris, q̄ n̄ pa
ris ē secdm qd homo. tam n̄ mat s;
patris auctoritate nat ē de matre.
abea sola carnē traducens. Vnde
dicit filius hominis singularitē:
s; quilib; n̄rm filius hominū qm a
lumbis utusq; parentis carnē tradu
cit. xpc inqm deus ē ⁊ homo pfect
deus. plenā habens potentiā ⁊ essen
tiam deitatis. pfect homo. cont illos
q̄ aiunt eū n̄ habē animā rationa
lem. s; diuinitatē p anima. unde ad
dit exaia rationali ⁊ humana carne
subsistens. ¶ q̄ sicut uerus ē homo
uerus habet partes aiam ⁊ corpus
exquib subsistit qd ē plane contra
nri temp̄is theologos. qui nec xpm
ꝓpositū. nec ex partib subsistentē ut
aliū hominē dicunt eo qd sit simplex.
s; diuina naturā negant esse ꝓpositam
s; humana. Nota eū dicit homo consta
re ex anima et corpe ut ex partib n̄
intelligo animā ēe hinc ⁊ corp unde
ut q̄si anima sit alicub. ut incontinuus ⁊ incontinuus partibus s; ubicūq;
corpus ⁊ anima ⁊ econt. Vnde iohes
scotus posuit hoc paradigma. Sic ignis
infundit toti carboni. ut nulla pars
carbonis relinquat incensa. ⁊ ubicūq;
carbo ibi ignis ⁊ econt. Infundit toti
corpi. nnulla pars corpis indet exam
mis. s; ubicq; corpus ibi ⁊ anima ⁊
econt. Cum q̄ ut dictū ē. xpc sit deus
⁊ homo. eqlis ē pat secdm diuinitatē.
¶ Iam secdm qd deus qa ē singularit idē
deus ⁊ pater: eidē ē potentie: eidem
auctoritatis. ⁊ sic in omib ei equalis
secdm diuinitatē minor ē secdm huma
nitatē. Vnde scriptū ē minorat ē
paulomq̄ ab angelis. s; n̄ videtur
ueritum. Aliquid enī cū esse cepit
homo. desiit esse eqlis pat qd abiit
neq; enī desiit esse qd erat. i. deus.
cū incepit esse qd n̄ erat. i. homo.
q̄ nec secdm humanā naturā minor
est patre. Verba q̄ sumenda sunt ple
raq; n̄ ex sensu quē faciunt. s; ex sen
su ex quo fiunt. ut hic secdm huma
nitatē ē minor. i. n̄ secdm humani
tatē est equalis. uerbi causa. secdm
qd musicus. n̄ sum q̄ matricus. sinus
ē si recte ueri uerbi iudicet. s; n̄
secdm musicē sum q̄ matricē. xpc in
qm ē deus ⁊ homo. qui licet deus
sit ⁊ homo ⁊ sic videant esse duo
cū sit duarū naturarū ꝓpositarum.
n̄ duo tam. i. aliquē duē res. ut
sup̄ ostensum ē ut duo sumant
ne intelligant nec duo aliqui. i.
duē psonē ut sumat masculine:
s; unus ē xpc. scilicet una psona.
qd ē cont illos qui eū audiunt
in xpo duas esse naturas dicunt
in xpo duas esse psonas ut nesto
rius. dicens. xpm esse ꝓpositū ex
filio dei ⁊ filio hominis. tamq̄ diu
sis. ac si filū dei esset un ⁊ filius
hominis esset alius. nec filius dei
filū hominis. nec filius hominis
esset filū dei. s; illis manentib di
uersis. esset una psona. ¶ ullom.
s; potī una turba. unde xpc n̄ ēt
psonē nom s; turbē. nec filius dei
esset homo. nec homo ēet filū dei
⁊ sic cassa esset incarnationis fi
dei. Vtinam ū econt audiens xpi
tantū una esse psona. uoluit x
tantū una ēe psona naturam.
nec tam negat filiū dei humana
assumpsisse natura. nec amisisse
diuina. qua re oportuit secdm